

Parasha: Lech Lecha

The Famine

Readings

- Lech Lecha (לך לך | Go forth)
- Torah: Genesis 12:1-17:27
- Haftarah: Isaiah 40:27-41:16
- Gospel: Matthew 1:1-17

Thought for the Week:

Abraham, our father, was tested with ten trials, and he withstood them all; demonstrating how great was Abraham's love [for God], Abraham, our father. Peace be upon him. (m.Avot 5.3)

Commentary:

Now there was a famine in the land; so Abram went down to Egypt to sojourn there, for the famine was severe in the land. (Genesis 12:10)

Not long after his arrival in Canaan, Abraham's newfound faith was sorely tested. Though God had promised to give the land to Abraham's children, that seemed like a remote possibility. Abraham had no children, and the land was already occupied by the Canaanite nations. To make matters worse, a drought brought on a severe famine.

Abraham had no choice but to pack up his wife, his servants, his flocks and his herds and travel to Egypt, where the Nile's abundant waters irrigated the crops even in drought years. He would find food in Egypt.

Maimonides refers to the famine in Canaan as the second great test of Abraham's faith. Suppose you had sacrificed everything, leaving your job, your family and your home in order to take an offer for a high-paying executive position with a firm halfway around the world. When you arrived you discovered that the position was not yet open, and you had to take a temporary job in the mailroom. As if that was not bad enough, a financial slump forced the company to lay off several mailroom employees, including you. You would probably be feeling pretty bitter toward the company that offered you the position.

Abraham did not give in to bitterness and resentment. He did not give up on God. When a person holds on to faith and hope despite bad circumstances, it is called perseverance.

Sidra: Lech Lecha

De Hongersnood

Lezingen

- Lech Lecha (לך לך | Ga heen)
- Tora: Genesis 12:1-17:27
- Haftarah: Jesaja 40:27-41:16
- Evangelie: Matteüs 1:1-17

Gedacht voor de week:

Abraham, onze vader, werd getest met tien proeven, en hij weerstond ze allemaal; waaruit blijkt hoe groot Abrahams liefde [voor God] was, Abraham, onze vader. Vrede zij met hem. (m.Avot 5.3)

Commentaar:

Nu was er een hongersnood in het land; dus daalde Abram af naar Egypte om daar te verblijven, want de hongersnood was zwaar in het land. (Genesis 12:10)

Niet lang na zijn aankomst in Kanaän, werd Abrahams nieuwe geloof zwaar beproefd. Hoewel God had beloofd om het land aan kinderen van Abraham te geven, leek dat een vage mogelijkheid. Abraham had geen kinderen, en het land werd reeds door de Kanaänitische volken ingenomen. Om de zaken nog erger te maken, veroorzaakte een droogte een zware hongersnood.

Abraham had geen andere keus dan inpakken; zijn vrouw, zijn knechten, zijn runderen en zijn kleinvee en naar Egypte reizen waar overvloedig water van de Nijl de gewassen irrigeerde, zelfs in jaren van droogte. In Egypte zou hij voedsel vinden.

Maimonides verwijst naar de hongersnood in Kanaän als de tweede grote test van Abrahams geloof. Stel dat je alles had opgeofferd, je baan, je familie en je huis achter gelaten om een aanbod voor een goedbetaalde leidinggevende functie te nemen bij een firma aan de andere kant van de wereld. Toen je aankwam, ontdekte u dat de positie nog niet vacant was, en je moest een tijdelijke baan bij de administratie nemen. Alsof dat nog niet erg genoeg was, dwong een financiële malaise het bedrijf meerdere administratieve medewerkers, met inbegrip van jou, te ontslaan. Je zou je waarschijnlijk nogal bitter voelen m.b.t. het bedrijf dat jou de positie aangeboden.

Abraham gaf niet toe aan bitterheid en wrok. Hij gaf God niet op. Wanneer een persoon vast houdt aan het geloof en de hoop ondanks de slechte omstandigheden, wordt dat doorzettingsvermogen genoemd.

We also exult in our tribulations, knowing that tribulation brings about perseverance; and perseverance, proven character; and proven character, hope; and hope does not disappoint, because the love of God has been poured out." (Romans 5:3-5)

The need to persevere is a normal part of being a believer. The joy of a convert's newfound faith is routinely tempered by life's difficult realities. Faith offers no quick fixes or easy solutions to problems. Sometimes being a believer makes life a lot harder.

So, if life is just as tough for believer and unbeliever alike, what's the advantage of believing? The advantage is hope. As a believer, you have God on your team, and you never know what He has up His sleeve.

© 2012 First Fruits of Zion, Inc. | All Rights Reserved
Printed from: http://ffoz.org/resources/edrash/lech_lecha/the_famine.php

We juichen ook in onze verdrukkingen, wetende dat de verdrukking volharding bewerkt en volharding gehardheid, en gehardheid hoop, en hoop maakt niet beschaamd, omdat de liefde Gods werd uitgestort." (Romeinen 5:3-5.)

De noodzaak om te volharden is een normaal onderdeel bij een gelovige. De vreugde van het nog jonge geloof bij een bekeerling wordt routinematig getemperd door de moeilijke realiteit van het leven. Geloof biedt geen snelle of gemakkelijke oplossingen voor problemen. Soms maakt het gelovig zijn het leven een stuk moeilijker. Dus, als het leven net zo moeilijk is voor gelovigen en ongelovigen, wat is dan het voordeel van te geloven? Het voordeel is hoop. Als gelovige heb je God in je team, en je weet nooit wat Hij in petto heeft.